

FOC I LLOC**L'externalització de la incompetència (III)**

 DELFÍ
ROCA

Els partits i, en la majoria dels casos, els seus càrrecs al poder i les seves xarxes clientelars, són la cosa més allunyada de la capacitat de resoldre els problemes. El nivell de mediocritat i amateurisme espanta: desconeixement, ingenuïtat, manca de rigor i polarització ideològica que no té res a veure amb la solució de les coses amb la pràctica. Voler saber es confon amb saber, diu l'activista A. Veà. En aquest moment, en algun lloc hi ha un càrrec parlant i legislant sobre un àmbit sense tenir-ne ni idea. Tant se val quan llegiu això. En plena crisi sanitària hem vist una vegada i una altra la incapacitat dels alts càrrecs; com els mateixos que critiquen la població són incapços de respectar les seves pròpies regles, instal·lats en una idea de privilegi per sobre del bé i del mal, una idea medieval que encara perviu. No poden suportar que en algunes competències sigui superior la societat civil organitzada, oblidant que, fins ahir, ells també ho eren; hi ha una hostilitat patològica i gremial, com si en el moment de rebre un càrrec es quedés ungit per un coneixement diví i total, de manera automàtica; i tot acompanyat d'un menyspreu elitista francament insofrible, marcat igualment en els grans partits, tant de dretes com d'esquerres. La societat civil activa demostra repetidament el seu treball i la seva solvència en els àmbits de competència de cadascú; dels càrrecs col·locats pels partits gairebé mai es pot dir el mateix. Així i tot, quan la gent troba una solució, perquè aquesta vegada vegi la llum de manera sistèmica ha de *convèncer* aquests càrrecs que es permeten de desapropiar talent per pura arrogància de poder i perquè, gairebé sempre, tenen alguna cosa a amagar, començant per la pròpia incompetència. Com afirma *xnet-x.net*, la Covid ha demostrat una vegada més que, sense aprofitar tot allò que pot aportar la societat civil preparada i activa, tota solució serà un desastre. Així, aliens a la realitat, fins i tot durant una pandèmia, mentre la gent en primera línia ho dona tot i alguns altres hi aporten tant com saben, els càrrecs estan tancats en seguicis endogàmics i consideren la societat civil com una nosa. Molt poques vegades hi ha altres fórmules que no siguin cooptació o saqueig per a aprofitar les forces d'aquells que estan disposats a aportar treball per ajudar.